

Del Núria als Ocine

Fa 75 anys, Joan Agustí va obrir un cine a Olot i, actualment, la tercera generació de la família gestiona 19 complexos, 173 pantalles i 30.000 butaques

El cine Núria d'Olot es va inaugurar el 7 de setembre del 1943, ara farà 75 anys. Un cinema que prenia el nom de la vall estimada on Joan Agustí Pujol i Maria Agustí Trilla van celebrar el viatge de nuvis i on es va enllestir l'Estatut de Núria (1932), i que es va mantenir actiu al llarg de 58 anys. El Núria, que va tancar les portes l'any 2001, va ser l'embrió de la que és una de les empreses d'exhibició cinematogràfica punteres de l'Estat espanyol i que, dirigida per la tercera generació, és la principal empresa familiar del sector. Encara amb seu a Girona i a Barcelona –on hi ha l'oficina de programació–, actualment gestiona 19 complexos, 173 pantalles i 30.000 butaques.

Dos anys més tard, el 1945, Joan Agustí va inaugurar –coincidint amb la festivitat de Sant Narcís, el sant del seu fill, que, al cap d'uns anys, s'encarregaria de la direcció– el cine Ultònia, considerat, durant molts anys, la joia de la corona per les distribuïdores i els espectadors. El cinema Ultònia, situat a tocar de la històrica plaça dels cinemes de la capital gironina, tenia 1.400 localitats –distribuïdes en platea i tres plantes– i estava equipat a l'última. Narcís Agustí, el president d'Ocine i qui es va encarregar de la gestió d'aquell cinema ja de ben jove, arran de la mort per malaltia del pare, el fundador, recorda com, en aquells temps, la competència era molt forta, però que, ben aviat, es va arribar a un pacte entre empresaris per repartir-se les distribuïdores. “Un respecte mutu que va durar molts anys”, remarca. L'Ultònia disposava del material de la major Paramount i és així com es van poder estrenar grans títols i fenòmens com ara el d'E.T (1982), que es va allargar a la cartellera durant almenys sis mesos, en una època en què es tenia l'exclusiva de la província i tothom qui la volia veure havia de baixar a Girona. La programació de l'Ultònia es combinava amb la del cine Modern i la de l'Orient –que va acabar sent propietat de Joan Agustí– fins que l'Ultònia va passar, més tard, a obrir els set dies de la setmana.

A finals dels cinquanta, van construir un hotel a l'edifici adjunt, obres que es va encarregar d'executar el seu fill Narcís, ja incorporat a l'empresa familiar, a més de la gestió del cinema, un fet que el va motivar a viure a Girona. Paral·lelament, a Olot, el 1964, Joan Agustí va inaugurar el cine Gridó. Va ser un any després, el 1965, que Narcís Agustí prendria les regnes del negoci arran de la mort del seu pare i per dedicar-se a temps complet a tots els negocis patrimonials. Ell va ser qui va donar el gran impuls al negoci, optant per l'obertura diària del cineme, que s'obria de forma discontinua els dilluns i festius.

Narcís Agustí també va ser qui va creure oportú donar un impuls a l'Orient –“aprofitant que Fraga va flexibilitzar la censura”– especialitzant-lo com a “sala d'art i assaig”, que va triomfar entre l'audiència amb títols com ara Repulsió de Polanski, Helga, el milagro de la vidade Hender i Furtivos de Borau. Sens dubte, un pas ferm per sumar enters a la gran afició cinèfila de què ja gaudia Girona, aleshores –i durant molts anys– la ciutat amb la mitjana més alta de pantalles de cinema per nombre d'habitants.

Girona no parava de créixer cap a l'Eixample i Narcís Agustí va obrir els cines Catalunya el 1978, la primera multisala de la demarcació. La guerra de les galàxies i El cuirassat Potemkin van ser les primeres pel·lícules que s'hi van estrenar. El 1982, es va ampliar l'aforament amb el Catalunya 3. Un multicines pioner que va ser un pol d'atracció d'espectadors programant nits temàtiques com ara les cèlebres Nits del terror o la d'El

padrí, i la creació del popular concurs dels premis Oscar. Un nom, Oscar, que es va prendre per unificar la cadena de multicines que, amb el temps, s'ha passat a dir Ocine, provinent de la fusió de les dues primeres paraules: Oscar i cines.

Creixement i expansióA partir de mitjan anys vuitanta, Narcís Agustí va emprendre l'expansió fora de les comarques gironines. Va començar per Tarragona, on es va establir amb èxit, per després, animat pels fills, fer-ho a Granollers, Tortosa, Tudela i Sant Sebastià, entre altres llocs. Conscient que l'empresa no parava de créixer, així com el volum del negoci, Narcís Agustí va proposar als fills, que treballaven en companyies multinacionals, d'incorporar-se a l'empresa familiar. Així va ser que Jordi, primer, Joan, després, i Esteve Agustí, finalment, prenguessin el relleu. Actualment, tots tres són consellers delegats d'Ocine.

Una empresa familiar, puntera del sector, que va tornar a ser pionera obrint-se al mercat francès a través de la cadena Monciné. A Anglet, van construir un complex de 7 sales, el 2005, i un segon a Besiers, el 2010. Hi ha previst obrir a finals d'any un tercer, a Bordeus. "A l'Estat francès, l'administració vetlla perquè aquest negoci cultural continuï sent un negoci. El govern considera el cinema un valor cultural que s'ha de protegir i a què s'ha de donar suport facilitant subvencions i oferint un IVA raonable del 5,5% [aquí és un 10% després d'anys al 21%]", com subratllen els Agustí.

Asseguren viure un moment "estable", després de la gran crisi viscuda en el sector, en què han coincidit, com recorden, la reconversió digital –amb la consegüent inversió tecnològica–, la crisi econòmica social i la pujada de l'IVA fins al 21%, havent de mantenir, i fins i tot abaixar, els preus de les entrades (avui dia, per sota dels preus del 2011, quan l'IVA era d'un 8%).

Ocine està en procés d'obrir nous complexos: l'any que ve, a Castelló, Madrid i Sant Sebastià. "Créixer ens ha donat dimensió i menys vulnerabilitat davant la competència d'altres cadenes. Ens ha reforçat i permet continuar creixent. Hi ha hagut sacrificis, perquè l'evolució i la reconversió et marquen el camí", subratlla Jordi Agustí, que recorda que el tancament de l'Ultònia va coincidir amb l'obertura dels Ocine Girona. "Créixer t'ajuda a aprendre i a reflexionar com es fan les coses. La nostra obligació és adaptar-nos a la demanda dels espectadors i a estar actius", hi afegeix Joan Agustí.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-09-2018 Pàgina 48

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1458532-del-nuria-als-ocine.html>